

**Premi a la millor poesia que canti a la “ La Mare de Déu dels Socors
patrona de la Vila d’Agramunt”**

"Filla del poble, Maria"

Entre la Segarra i la Noguera,
un paisatge mític i bell,
a l’ombra del Montclar i d’Almenara,
és el Pla d’Urgell.

Camps d’espigues i roselles,
de fruits d’oliveres i ametlles.
Torrents secs i marges de la ribera,
vorejant el riu Sió amunt,
amb un canal que els amara,
està la vila d’Agramunt.

Poble de llarga història
d’oficis, arts i lletres,
guarda en la seva memòria
nissagues de gents il·lustres.
De vells carrers i places porxades
que encanten les mirades.
Ric en joies d’arquitectura,
fan d’ell un museu vivent,
d’indústria i de cultura,
amb l’empremta de la seva gent.

Al recés de la seva història,
en mig del seu conviure,
una senyora els omple de glòria,
el passat i el present els fa viure.
Per les planes i tossals,
pels seus termes rurals.
Ella es deixa trobar pels camins,
és el que més l’agrada,
coneguda de tots els Agramuntins,
d’ells n’està enamorada.

És l’Agramuntina més noble,
que coneix i que estima,
la gent i el seu poble,
que l’adora i la mima.
La seva dolça mirada
és la d’una mare estimada.
És filla del poble, Maria,
Maria dels Socors,
senyora que encomana energia
i mare de dolços records.

És la patrona dels Agramuntins.

La Mare de Déu dels Socors,
l'amor per ella el porten dins,
és la mare dels seus amors.
Els seus fills tenen l'orgull
de tenir-la per mare que els acull.
Tot el poble l'estima,
i l'enlaira molt amunt,
dolça com la mel que regalima,
els torrons d'Agramunt.

Asseguda a la seva trona,
com una reina coronada,
el món, a les mans de mare bona,
a l'abast de la seva mirada.
Casa seva és el temple,
allí els espera sempre.
Amb el seu fill a la falda,
els mostra l'evangeli com el camí,
amb l'ajut d'ella que el guarda,
beneeix qui el vol seguir.

Tota ella és un regal
que ens ha fet Déu,
valora d'ella el que més val,
ser la mare del fill seu.
Ella és nostra llum i consol,
mai ens deixa sol.
Ella ens acull i ens escolta,
ens acompanya i ens fa de guia,
el seu amor ens envolta
en la vida de cada dia.

Ella va deixar fer,
el que Déu volia d'ella,
va creure en Ell amb Fe,
fer-la mare sent donzella.
Beneïda entre totes les dones,
mirall de costums bones.
L'Altíssim feu en ella meravelles,
per escoltar el seu missatge,
l'enaltir damunt les estrelles
per alegrar el seu estatge.

El seu amor ens confia,
per portar-lo als demás,
ella de nosaltres es fia
i ens en donarà més.
Vós, Mare, model de generositat,
obriu-nos el cor de bat a bat.
Aquest amor net i pur,

que al seu costat se sent,
pot fer del nostre futur
el descans que ens nega el present.

Filla del poble, Maria,
Maria dels Socors,
senyora i mare, nit i dia,
prega per nosaltres pecadors.
Els vostres goixos cantem amb devoció,
implorant vostra protecció.
Vostra imatge de dolça mare,
a tota hora dóna resposta,
a qui en vos s'empara,
prega, estima i s'acosta.

Que vostre amor s'estengui
d'un cap a l'altre de la terra,
perquè d'ella desaparegui,
l'odi, la fam i la guerra.
És nostre crit de socors
davant un món ple de dolors.
Glòria i lloança.
Gràcies pels vostres favors,
vos sou la nostra esperança,
mare, Verge dels Socors.

Rodrigo Larios Navarro – Lleida